

Selv om klagefristen overskrides, kan klagemyndigheden efter stk. 2 tage sagen op til afgørelse, men navnlig hvor der er tale om partslignende forhold, og hvor overskridelsen ikke er uvæsentlig, bør klagemyndigheden være tilbageholdende hermed. På den anden side er det klart, at klagemyndigheden indenfor fristen på 6 måneder er forpligtet til at behandle en for sent indgivet klage, når årsagen til forsinkelsen er, at den kommunale myndighed har givet mangelfuld klagevejledning m. v.

Når der – som i § 74 – er fastsat en særskilt-bestemmelse, der påbyder klagevejledning for alle afgørelser truffet af et amtsråd eller en kommunalbestyrelse, vil man i øvrigt lettere kunne tillægge overskridelse af klagefristen konsekvenser.

Til § 79.

En klage over påbud eller forbud har i almindelighed opsættende virkning, idet klagen ofte ville være betydningsløs, hvis påbudet eller forbudet straks skulle efterleves. I særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen eller amtsrådet dog bestemme, at en afgørelse straks skal efterleves.

I den gældende vandforsyningslov (miljøbeskyttelseslovens § 72, stk. 3) er det fastsat, at tilladelser og godkendelser, hvis udnyttelse indebærer bygge- og anlægsarbejder, ikke må udnyttes, før klagefristen er udløbet, og klage ikke forinden er indgivet.

Bestemmelsen medfører, at en rettidig indgivet klage bevirker, at bygge- og anlægsarbejder ikke må iværksættes, før klagemyndighedens afgørelse foreligger.

Det ville være uheldigt, om udførelsen af bygge- og anlægsarbejder skulle lægge – omend ikke retlige – bindinger på klagemyndighedens muligheder for at efterprøve og i givet fald omgøre en indbragt afgørelse. Klageadgangen kunne derved befrygtes at blive mere eller mindre illusorisk.

Ved den foreslåede bestemmelse i stk. 3 er der bortset fra en redaktionel omformulering ikke tilstræbt nogen ændring af reglen i den gældende vandforsyningslov (miljøbeskyttelseslovens § 72, stk. 3) om, at bygge- og anlægsarbejder ikke må påbegyndes, medens klagefristen på 4 uger løber. Ansøgeren må vente i denne periode og se, om klage indgives.

Såfremt klage indgives, kan det derimod forekomme belastende yderligere at skulle afvente udfaldet af sagens behandling i klageinstansen – en behandling, som afhængig af sagens karakter kan trække længe ud.

I tiden efter miljøreformens ikrafttræden har det i en række tilfælde vist sig, at den forsinkelse med igangsætning af et byggeri, som en klagesags behandling kan forårsage, har været unødvendig og dermed belastende for ansøgeren. Som eksempler kan nævnes situationer, hvor en foreløbig sags-gennemgang ikke rejser væsentlige tvivl om et anlægs hensigtsmæssige placering, og hvor der i givet fald kun forventes at blive tale om en justering af vilkårene.

På baggrund af disse erfaringer med den nu gældende bestemmelses virkninger i praksis, foreslås der derfor ved et nyt stk. 4 åbnet mulighed for, at klagemyndigheden *under en klagesags behandling* kan meddele tilladelse til påbegyndelse af byggearbejder m. v.

Det er en forudsætning for at meddele tilladelse, at klagemyndigheden på grundlag af en vurdering af de i stk. 4 nævnte forhold og oplysninger skønner det ubetænkeligt at fravige lovens hovedregel.

Adgangen til at ansøge klagemyndigheden om tilladelse efter stk. 4 er foreslået begrænset til tilfælde, hvor der rent faktisk indgives eller er indgivet klage over selve afgørelsen i sagen enten af ansøgeren eller af andre. Dette skyldes, at klagemyndigheden for at kunne vurdere en ansøgning må være i besiddelse af de nærmere oplysninger, som foreligger eller skal tilvejebringes som led i behandlingen af en klagesag, jfr. § 80.

Visse bygge- og anlægsarbejder, f.eks. i forbindelse med en tilladelse til etablering af en drikkevandsbrønd ved et sommerhus m. v., bør dog helt være undtaget fra begrænsningerne i stk. 3, og der er derfor i stk. 5 stillet forslag om, at ministeren kan fastsætte regler herom.

Ved bestemmelsen i stk. 6 har man ønsket at præcisere det efter almindelige forvaltningsretlige regler gældende princip om, at klagemyndigheden ikke er afskåret fra at afslå eller ændre en påklaget tilladelse, selv om der efter tilladelsen i medfør af stk. 4 eller regler fastsat efter stk. 5 er iværksat bygge- og anlægsarbejder. Det er således afgørelsens adressat, der selv må bære risikoen og ansvaret for, at endelig tilladelse opnås, og der kan ikke blive tale om erstatningsansvar for vedkommende myndighed, såfremt ansøgningen ændres eller afslås.

Til § 80.

Bestemmelsen svarer til de regler, der finder anvendelse efter den gældende vandforsyningslov (miljøbeskyttelseslovens § 73). Af praktiske grunde skal klage indgives til den myndighed, der har